

РЕШЕНИЕ

№ 7377

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Лещарова и при участието на прокурора Вергов, като разгледа дело номер **9786** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на Б. Н. Л., понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] – ЗОЗТ „К.“, срещу Заповед № 386/15.09.2023г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

В жалбата са изложени твърдения, че спрямо жалбоподателя е употребена агресия от страна на служителите на НОС. Оспорва се истинността на описаната фактическа обстановка. Моли да се отмени обжалваната заповед.

Ответникът – началникът на Затвора – С. град, редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

От приетите по делото като доказателства докладни записки с рег: 837/19.07.2023 г., 8378/20.07.2023 г. и 838/20.07.2023 г. се установява, че на 19.07.2023 г. в 14:00 ч. младши инспектор Р. Х. Я. - надзирател по повод силни викове и псувни е слязъл на територията на 2-ра група, 2 етаж, при което вижда, че лишените от свобода Г. Л. Н. и Б. Н. Л. използват нецензурни думи и обиждат младши инспектор Ч. Г. И..

Служителите на НОС нареждат на лишените от свобода да се приберат в спалните помещения, като Г. Л. Н. и Б. Н. Л. демонстративно отказват да изпълняват разпорежданията на НОС, поради което е употребена физическа сила и са използвани помощни средства - белезници. Двата са конвоирани до СБАЛЛС в затвора в [населено място] за медицински изследвания и изготвяне на ФТУ.

Видно от справка с рег. № 1492/15.08.2023 г. за извършена проверка относно фактите и обстоятелствата довели до неподчинение на лишените от свобода е направен преглед на видео записи от 19.07.2023 г., от които е установено, че в 13:45 ч. в коридора излиза другият лишен от свобода Л., който говори и жестикулира в посока пост № 10 и пост № 11, като в 13:50 ч. чупи телефона с крак, удря по врата № 5 с крак, а Н. му нанася удар в лицето. Снети са сведения в докладни записки от младши експерт К. Б., младши инспектор П. А., младши инспектор Р. Я., младши инспектор К. Д., младши инспектор Ч. И., младши инспектор С. П., младши инспектор Г. С.. Снети са и обяснения от лишените от свобода Г. Л. Н. и Б. Н. Л..

Установено е, че повод за възникналата саморазправа е желанието на Г. Л. Н. да бъде прегледан от екип на Спешна помощ по повод обрив с предполагаем алергичен характер. Недоволен от факта, че медицинската помощ е отложена, поради липса на лекар и натовареност на служителите на НОС, Н. започва да нагрубява надзирателите с обиди и заплахи.

Изготвена е докладна записка от инспектор В. Т. Б., като в нея е отразена фактическата обстановка по случая и е предложено във връзка с извършеното нарушение по чл. 96, т. 2 и 3, чл. 97, т. 10, чл. 100, ал. 1 и 2, т. 1 и т. 5, чл. 102, ал. 1 и ал. 2 ЗИНЗС и на основание чл. 101, т. 7 двамата лишени от свобода да бъдат наказани като бъдат изолирани в наказателна килия за срок от 14 денонощия.

Издадена е Заповед № 386/15.09.2023 г. на началника на Затвора [населено място], с която на жалбоподателя на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 (етиринадесет) денонощия“, за това, че с деянието си извършва нарушение, като нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. В заповедта е посочено до момента лицето е многократно наказван.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 ЗИНЗС – а именно началника на Затвора [населено място], в предвидената писмена форма по смисъла на чл. 104, ал. 1 ЗИНЗС и в сроковете по чл. 106, ал. 1 ЗИНЗС.

Същата отговаря на реквизитите на чл. 59, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 146, т. 2 АПК, като съдържа фактически мотиви и правни изводи въз основа на доказателствения материал в административната преписка, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност.

В заповедта е прието, че лишения от свобода Б. Н. Л. е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 96, т. 2 и т. 3, чл. 97, т. 10 от ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС.

Съгласно чл. 100, ал. 1 ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние – действие или бездействие, извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешния ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служителите или лишени от свобода. Според чл. 100, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС за дисциплинарни нарушения се смятат неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място; неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон.

Съгласно чл. 96, т. 2, т. 3 и чл. 97, т. 10 ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да се грижат за опазване на имуществото и да спазват установените за тях правила и да изпълняват точно нарежданията и заповедите на съответните длъжностни лица. Лишените от свобода могат да се придвижват ред във и извън района на местата за лишаване от свобода само по определения за това ред. В случая Б. Л. се е намирал в коридора и демонстративно е отказвал да изпълни разпореждането на служителите на НОС да се прибере в спалното помещение, държал се е грубо и предизвикателно, при отпадение разпореждане да се обърне с лице към стената за да се сложат белезници е оказал яростна съпротива, поради което НОС са използвали физическа сила. Тези действия на лишения от свобода представляват дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС – същите са извършени виновно, нарушават вътрешния ред, представляват неспазване на ограниченията предвидени в ЗИНЗС, както и са проява на обидно отношение към служителите на затвора.

Съдът намира, че наложеното наказание по чл. 101, т. 7 ЗИНЗС се явява съразмерно и отговарящо на степента на провинението. По делото са представени доказателства, а именно заповеди за налагане на наказание, от които е видно, че жалбоподателят многократно е наказван с наказанието „изолиране в наказателна килия“, което безспорно доказва системност по отношение на установеното нарушение. Целта на наказанието е да се осъществи контрол върху поведението на задържаните лица, както и да се ограничи възможността да извършват други престъпления и нарушения.

С оглед изложеното съдът счита, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган при спазване на административно производствените правила и в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което е законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

С оглед на изложеното и във връзка с правомощията на съда по чл. 111, ал. 6 ЗИНЗС оспорената заповед следва да се потвърди.

Воден от горното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 1 ЗИНЗС, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 386/15.09.2023 г. на началника на затвора [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му по реда на глава Д. АПК пред тричленен съдебен състав на Административен съд – София град.

СЪДИЯ:

